

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2020. gada 12. martā (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Migrājošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 5. panta b) punkts – Vecuma pensijas likmes palielinājums – Pabalsta, kas citā dalībvalstī samaksāts bērna ar invaliditāti audzināšanai, ņemšana vērā – Faktu pielīdzināšanas princips

Lietā C-769/18

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour de cassation* (Francija) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2018. gada 29. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 7. decembrī, tiesvedībā

Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle

pret

SJ,

Ministre chargé de la Sécurité sociale,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] (referente), tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ģemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 24. oktobra tiesas sēdi,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle* vērā – J.-J. Gattineau, *avocat*,

– Francijas valdības vērā – A.-L. Desjonquères un A. Daly, kārā D. Colas, A. Ferrand un R. Coesme, pārstāvji,

– ģehijas valdības vērā – M. Smolek, J. Pavliš un J. Vlāčil, pārstāvji,

– Vācijas valdības vērā – D. Klebs, pārstāvis,

– Eiropas Komisijas vērā – C. Valero un B.-R. Killmann, pārstāvji,

Ēmot v?r? p?c Ēener?ladvok?ta uzklauš?šanas pieĒemto l?mumu izskat?t lietu bez Ēener?ladvok?ta secin?jumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par to, k? interpret?t Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. apr?lis) par soci?l?s nodrošin?šanas sist?mu koordin?šanu (OV 2004, L 166, 1. lpp., un labojums – OV 2004, L 200, 1. lpp.), kur? groz?jumi izdar?ti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 988/2009 (OV 2009, L 284, 43. lpp.) (turpm?k tekst? – “Regula Nr. 883/2004”).

2 Šis l?gums ir iesniegts tiesved?b? starp *Caisse d’assurance retraite et de la santé au travail d’Alsace-Moselle* [Elzasas?Mozeles Pensiju apdrošin?šanas un vesel?bas aizsardz?bas darb? iest?d?] (Francija, turpm?k tekst? – “Carsat”), no vienas puses, un SJ un *ministre chargé de la Sécurité sociale* [soci?l?s apdrošin?šanas ministru], no otras puses, par to, ka, apr?inot SJ vecuma pensiju, tiek Ēemts v?r? karjeras ilguma pagarin?jums, uz kuru vi?a var?tu pretend?t saist?b? ar vi?as b?rna ar invalidit?ti audzin?šanu.

Atbilstošie ties?bu akti

Savien?bas ties?bas

3 Regulas Nr. 883/2004 9. un 12. apsv?rum? ir noteikts:

“(9) Tiesa da?os gad?jumos ir sniegusi atzinumu par vienl?dz?gas attieksmes iesp?ju attiec?b? uz nodrošin?juma summ?m, ien?kumiem un faktiem; šis princips ir skaidri j?pieĒem un j?att?sta, vienlaikus iev?rojot likum?go nol?mumu b?t?bu un garu.

[..]

(12) Ēmot v?r? proporcionalit?ti, j?par?p?jas par to, ka tiek nodrošin?ts, lai fakti un notikumi piel?dzin?šanas princips neizrais?tu objekt?vi nepamatotus rezult?tus vai viena veida pabalstu p?rkl?šanas vien? un taj? paš? laikposm?.”

4 Š?s regulas 1. panta z) punkt? ir preciz?ts, ka “imenes pabalsts” ir visi pabalsti nat?r? vai naud?, kas paredz?ti, lai segtu Ēimenes izdevumus, izĒmot l? pielikum? min?to uztur?šanas maks?jumu un Ēpašo b?rna piedzimšanas un adopt?šanas pabalstu avansus”.

5 Min?t?s regulas 3. pant? “Jomas, uz kur?m attiecas š? regula” ir paredz?ts:

“1. Š? regula attiecas uz visiem ties?bu aktiem, kuri skar š?das soci?l? nodrošin?juma jomas:

a) slim?bas pabalsti;

[..]

c) invalidit?tes pabalsti;

d) vecuma pabalsti;

[..]

j) ?imenes pabalsti.

[..]

3. Š? regula attiecas ar? uz ?pašiem naudas pabalstiem, kas nav balst?ti uz iemaks?m un uz kuriem attiecas 70. pants.

[..]

5. Š? regula neattiecas uz:

a) soci?lo un medic?nisko pal?dz?bu;

[..].”

6 Š?s pašas regulas 5. pants “Vienl?dz?ga attieksme pret pabalstiem, ien?kumiem, faktiem vai notikumiem” ir formul?ts š?di:

“Ja vien šaj? regul? nav noteikts cit?di, ?emot v?r? izkl?st?tos ?pašos ?stenošanas noteikumus, piem?ro š?dus noteikumus:

a) ja saska?? ar kompetent?s dal?bvalsts ties?bu aktiem soci?l? nodrošin?juma pabalstu un citu ien?kumu sa?emšanai ir zin?mas tiesisk?s sekas, min?to ties?bu aktu attiec?gie noteikumi attiecas ar? uz t?du l?dzv?rt?gu pabalstu sa?emšanu, kas ieg?ti saska?? ar citas dal?bvalsts ties?bu aktiem, vai uz ien?kumiem, kas g?ti cit? dal?bvalst?;

b) ja saska?? ar kompetent?s dal?bvalsts ties?bu aktiem tiesiskas sekas saist?s ar noteiktu faktu vai notikumu gad?jumiem, min?t? dal?bvalsts ?em v?r? l?dz?gus faktus vai notikumus, kas notikuši jebkur? no dal?bvalst?m, t?, it k? tie b?tu notikuši t?s teritorij?.”

7 Regulas Nr. 883/2004 9. panta “Dal?bvalstu deklar?cijas par š?s regulas darb?bas jomu” 1. punkt? ir noteikts:

“Dal?bvalstis [..] Eiropas Kopien? Komisijai rakstveid? pazi?o par [..] 3. pant? min?tajiem ties?bu aktiem un sh?m?m [..].”

8 Atbilstoši š?s regulas 70. panta 2. punktam:

“Šaj? noda?? “?paši no iemaks?m neatkar?gi naudas pabalsti” ir tie, kas:

a) ir paredz?ti, lai nodrošin?tu vai nu:

i) papildu nodrošin?jumu, aizvietoju? nodrošin?jumu vai pal?gnodrošin?jumu pret riskiem, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkt? min?t?s soci?l? nodrošin?juma jomas, un kas garant? attiec?gaj?m person?m ien?kumus iztikas minimumam, ?emot v?r? ekonomikas un soci?lo st?vokli attiec?gaj? dal?bvalst?;

ii) tikai t?du ?pašu aizsardz?bu inval?diem, kura cieši saist?ta ar min?t?s personas soci?lo vidi attiec?gaj? dal?bvalst?,

un

b) ja finans?jums tiek g?ts tikai no to oblig?to nodok?u uzlikšanas, kuri paredz?ti, lai segtu visp?r?jus publisk? sektora izdevumus un ja pabalstu nodrošin?šanas un apr??ina nosac?jumi

nav atkarīgi no jebkādas iemaksas attiecībā uz saņēmēju. Tomēr pabalstus, ko nodrošina kā piemaksu no iemaksām atkarīgam pabalstam, viena šī iemesla dēļ neuzskata par pabalstiem, kas ir atkarīgi no iemaksām,

un

c) ir minēti X pielikumi.”

9 Minutis regulas X pielikums ir formulēts šādi:

“[..]

VĒCIJA

a) Iztikas minimums veciem cilvēkiem un personām, kurām saskaņā ar Sociālā kodeksa XII grāmatas 4. nodaļu ir pazeminātas ienākumu gūšanas spjas;

b) pabalsti, lai saskaņā ar pamatnoteikumiem segtu iztikas izmaksas darba meklētājiem, izņemot gadījumus, kad attiecībā uz šiem pabalstiem nav ievērotas prasības, kas noteiktas saistībā ar pagaidu piemaksas piešķiršanu pēc bezdarbnieka pabalsta saņemšanas (Sociālā kodeksa II grāmatas 24. panta 1. punkts).

[..]”

Vācijas tiesības

10 *Sozialgesetzbuch* (Sociālais kodekss) astotās grāmatas 35.a pantā “Atbalsts bērnu un pusaudžu ar garīgu invaliditāti integrācijai”, redakcijā, kas piemērojama pamatlīetas faktiskajiem apstākļiem, ir noteikts:

“(1) Bērni un jaunieši ar garīgās veselības traucējumiem vai tādēļ, kam draud šāda invaliditāte, ir tiesīgi saņemt integrācijas atbalstu. Šis atbalsts tiek piedāvāts atbilstoši individuālajam vajadzībam:

1. ambulatori,
2. maziem bērniem – bērnuudzīšanai vai citās iestādēs ar daļēju aprūpi,
3. ar piemērotas aprūpes jomās personas palīdzību un
4. pilnīgu aprūpi specializētās iestādēs vai citu veidu mētnēs.

Atbalsta uzdevums un mērķis, kā arī personu grupas un pasākumu veidi ir noteikti Federālā likuma par sociālo palīdzību 39. panta 3. punktā un 40. pantā, kā arī un 47. panta piemērošanas noteikumos, attiecībā uz šo dokumentu piemērošanu personām ar garīgās veselības traucējumiem un tiem, kam draud šāda invaliditāte.

(2) Ja vienlaikus jāpiedāvā palīdzība audzināšanai, ir jāizmanto iestādes, dienesti un cilvēki, kas ir piemēroti, ne tikai lai izpildītu integrācijas atbalsta pienākumus, bet arī lai segtu audzināšanas vajadzības. Bērniem, kas vēl nav sasnieguši skolas vecumu, ir jāpiedāvā terapeitiski pedagoģiskie pasākumi un, ja nepieciešams, pēc aprūpes to atļauj, ir jāizmanto struktūras, kas uzņem bērnus ar invaliditāti un bērnus invalīdus.”

Francijas tiesību akti

11 *Code de la sécurité sociale* [Sociālā nodrošinājuma kodeksa] L. 351-4-1. pants ir noteikts:

“Sociāli apdrošinātā personai, kuras audzina bērnu un kuram atbilstoši L. 541-1. panta pirmajai un otrajai daļai ir tiesības uz pabalstu bērnam ar invaliditāti audzināšanai un uz piemaksu pie tās vai – pēdējā minētā vietā – uz kompensācijas maksājumu, kas paredzēts *code de l'action sociale et des familles* [Sociālo un ģimenes lietu kodeksa] L. 245-1. pantā, neskarot attiecīgā gadījuma L. 351-4. pantu, saņem viņu apdrošināšanas perioda pagarinājumu ceturksnā apmērā par trīsdesmit mēnešu audzināšanas laikposmu, līdz ne vairāk kā astoņiem ceturksņiem.”

12 Šā kodeksa L. 541-1. pants ir noteikts:

“Jebkurai personai, kas aprūpē bērnu ar invaliditāti, ir tiesības saņemt pabalstu bērnam ar invaliditāti audzināšanai, ja bērnam ar invaliditāti ir vismaz viena daļa ar noteikto vārtību.

Papildu pabalsts tie piešķirts bērnam, kas cieš no ģeņerālās smagas invaliditātes, kuras būtība vai smagums prasa ģeņerāli lielus izdevumus vai regulāri ir nepieciešama trešo personu palīdzība. Tā apmērs atšķiras atkarībā no papildu izdevumiem vai nepieciešamās palīdzības nemainīguma.

[..]”

13 Minētā kodeksa R. 541-1. pants ir formulēts šādi:

“L. 541-1. panta pirmās daļas piemērošanai, lai iegūtu tiesības uz bērnam ar invaliditāti audzināšanas pabalstu, bērnam ar invaliditāti nespējai ir jābūt vismaz 80 %.

Nespējas likmi novērtē saskaņā ar tabulu, kas pievienota pielikumā 1993. gada 4. novembra Dekrētā Nr. 93-1216 par tabulu, kura piemērojama dažādu pabalstu piešķiršanai personai ar invaliditāti, un ar ko groza *code de la famille et de l'aide sociale* [Ģimenes un sociālās palīdzības kodeksu], Sociālā nodrošinājuma kodeksu (otrā daļā: *Conseil d'État* [Valsts padomes] dekrēti) un 1977. gada 31. decembra Dekrētu Nr. 77-1549.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

14 SJ ir Francijas pilsones, kas dzīvo Štutgartē (Vācijā), mēte 1981. gadā dzimušam bērnam ar invaliditāti. Savas profesionālās karjeras laikā viņa secīgi strādāja Francijā un Vācijā kā Francijas valsts izglītības asociētā profesore.

15 No 1995. gada 10. novembra Štutgartes pilsēta maksāja SJ atbalstu bērnam un pusaudžu ar garīgu invaliditāti integrācijai saskaņā ar Vācijas Sociālā kodeksa astotās grāmatas 35.a pantu (turpmāk tekstā – “Vācijas atbalsts”).

16 2010. gada 7. jūlijā SJ tika pensionēta no Francijas valsts izglītības sistēmas ar 2010. gada 1. augustu. 2011. gada 27. jūlijā viņa pieprasīja *Deutsche Rentenversicherung Bund* (Federālā pensiju apdrošināšanas iestāde, Vācija) piešķirt viņai pensiju, un tā pārsūtīja viņas pieteikumu *Carsat*. Pēdējā minētā viņai piešķir vecuma pensiju no 2011. gada 1. novembra.

17 2012. gada 18. martā SJ iesniedza *Carsat* samierināšanas komisijā sēdē, pirmkārt, par datumu, no kura viņai ir tiesības uz pensiju, un, otrkārt, par to, ka iemaksu laikposmu un tiem pielīdzināto laikposmu skaita noteikšanu, kuri tiek izmantoti, aprēķinot šo pensiju, nav ģeņerāli vērīgi apdrošināšanas ilguma pagarinājums viena ceturksnā apmērā par trīsdesmit mēnešu audzināšanas laikposmu, līdz ne vairāk kā astoņiem ceturksņiem, kas ir paredzēts Francijas

Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 351-4-1. pantā un kas pienākas sociāli apdrošinātam personam, kuras ir audzinājušas bērnu, par kuru ir tiesības saņemt pabalstu bērnam ar invaliditāti audzināšanai un tās piemaksu atbilstoši šā kodeksa L. 541-1. pantam (turpmāk tekstā – “pensijas likmes palielinājums”). Tā kā SJ sūdzība tika noraidīta, SJ cēla prasību Francijas tiesās, kurām ir vispārējā jurisdikcija attiecībā uz strīdiem sociālā nodrošinājuma jomā.

18 Ar 2015. gada 8. aprīļa spriedumu *tribunal des affaires de sécurité sociale de Strasbourg* [Strasbūras Sociālā nodrošinājuma lietu tiesa] (Francija) noraidīja SJ prasības. *Cour d'appel de Colmar* [Kolmāras apelācijas tiesa] (Francija), kurā tika iesniegta apelācijas sūdzība, ar 2017. gada 27. aprīļa spriedumu apstiprināja šo spriedumu attiecībā uz datumu, no kura tiek izmaksāta *Carsat* piešķirtā pensija. Tā to atcēla attiecībā uz šīs pensijas apmēru, nosakot, ka bija jāņem vērā Francijas tiesību aktos paredzētais pensijas likmes palielinājums.

19 Tādējādi, pamatojoties uz Regulas Nr. 883/2004 5. pantu, *Cour d'appel de Colmar* uzskatīja, ka Vācijas atbalsts ir līdzvērtīgs bērnam ar invaliditāti audzināšanas pabalstam, kas paredzēts Francijas Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 541-1. pantā (turpmāk tekstā – “Francijas pabalsts”), līdz ar to SJ bija tiesības uz pensijas likmes palielinājumu. Apelācijas tiesa no tā secināja, ka SJ vecuma pensijai piemērojamā likme ir jāpalielina par summu, kas atbilst astoņiem karjeras ceturkšņiem, jo viņa ir audzinājusi bērnu ar invaliditāti.

20 *Carsat* par šo spriedumu *Cour de cassation* [Kasācijas tiesa] (Francija) iesniedza kasācijas sūdzību, kuras pamatojumam tā apgalvoja, ka *Cour d'appel de Colmar* esot pārkāpusi Regulas Nr. 883/2004 5. pantu, kā arī Francijas Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 351-4-1. un L. 541-1. pantu, uzskatīdama, ka Vācijas atbalsts un Francijas pabalsts ir līdzvērtīgi, iepriekš nepārbaudot, vai SJ bērnam ar invaliditāti ir pastāvīga nespēja vismaz 80 % apmērā, kas radītu tiesības uz pensijas likmes palielināšanu. Tā apgalvo, ka, šādi lemjot, apelācijas instances spriedums būtībā var izraisīt to sociāli apdrošināto personu diskrimināciju, kas ir piederējušas vienīgi Francijas sistēmai, salīdzinājumā ar tām, kuras ir piederējušas citu dalībvalstu pabalstu sistēmām.

21 Šajā ziņā iesniedzējtiesa uzsver, ka Francijas pabalsts kā īmenes pabalsts, kas ietilpst vienā no Francijas sociālā nodrošinājuma sistēmās jomā, kura ir ietverta Regulas Nr. 883/2004 materiālajā piemērošanas jomā, ir izslēgts no tās piemērošanas jomas, bet Vācijas atbalsts, šādi, ietilpst sociālās palīdzības jomā šīs regulas 3. panta 5. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Turklāt minētais atbalsts neesot minēts Vācijas valdības paziņotajā deklarācijā atbilstoši minētās regulas 9. pantam attiecībā uz Vācijas tiesību aktiem, kas ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā.

22 Šādos apstākļos *Cour de cassation* [Kasācijas tiesa], kam ir šaubas par iespēju piemērot Regulu Nr. 883/2004 pamatlīetas apstākļos, kā arī par Francijas pabalsta un Vācijas atbalsta līdzvērtīgumu, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādas prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai [Vācijas atbalsts] ietilpst Regulas Nr. 883/2004 materiālajā piemērošanas jomā?

2) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai [Francijas pabalsts], no vienas puses, un [Vācijas atbalsts], no otras puses, ir līdzvērtīgi Regulas Nr. 883/2004 5. panta a) punkta izpratnē, ņemot vērā Francijas Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 351-4-1. panta mērķi, kas ir vērsts uz bērnam ar invaliditāti audzināšanas izdevumu ņemšanu vērā, nosakot apdrošināšanas ilgumu, kurš dod tiesības uz vecuma pensijas pakalpojumu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

23 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 883/2004 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka Vācijas atbalsts ir pabalsts šīs 3. panta izpratnē un tādējādi ietilpst šīs regulas materiālajā piemērošanas jomā.

24 Lai atbildētu uz uzdoto jautājumu, pirmām kārtām ir jāpārbauda, vai šis pabalsts ir sociālā nodrošinājuma pabalsts šīs regulas 3. panta 1. punkta izpratnē.

25 Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka no Tiesai iesniegtajiem lietās materiāliem izriet, ka Vācijas Federatīvā Republika nav paziņojusi, ka federālais likums, kurā ir reglamentēts Vācijas atbalsts, ietilptu minētās regulas piemērošanas jomā. Tomēr Tiesa jau ir nolēmusi, ka sekas tam, ka dalībvalsts pretēji Regulas Nr. 883/2004 9. panta normām nav deklarējusi konkrētu likumu kā ietilpstošu šīs regulas piemērošanas jomā, nav šī likuma izslēgšana *ipso facto* no minētās regulas materiālās piemērošanas jomas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 25. jūlijs, A (Atbalsts personai ar invaliditāti), C-679/16, EU:C:2018:601, 30. punkts).

26 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru atšķirība starp pabalstiem, kas ietilpst Regulas Nr. 883/2004 piemērošanas jomā, un pabalstiem, kuri ir no tās izslēgti, galvenokārt balstās uz katra pabalsta būtiskajām pazīmēm, it īpaši uz tās mērķiem un piešķiršanas nosacījumiem, nevis uz to, vai pabalsts valsts tiesību aktos ir vai nav kvalificēts par sociālā nodrošinājuma pabalstu (spriedums, 2019. gada 14. marts, *Dreyer*, C-372/18, EU:C:2019:206, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Tādējādi maksājums var tikt uzskatīts par “sociālā nodrošinājuma maksājumu”, ja ir izpildīti divi nosacījumi, proti, pirmkārt, ja tas tiek piešķirts saņēmējiem bez individuāla un diskrecionāra vieta personisko vajadzību vērtējuma, balstoties uz likumiski definētu situāciju, un otrkārt, ja tas ir saistīts ar kādu no Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punktā uzskaitītajiem riskiem (spriedums, 2019. gada 14. marts, *Dreyer*, C-372/18, EU:C:2019:206, 32. punkts un tajā minētā judikatūra). Ēmot vērā šo abu nosacījumu kumulatīvo raksturu, ja viens no tiem nav izpildīts, tas nozīmē, ka attiecīgais pabalsts neietilpst šīs regulas piemērošanas jomā (spriedums, 2018. gada 25. jūlijs, A (Atbalsts personai ar invaliditāti), C-679/16, EU:C:2018:601, 33. punkts).

28 Attiecībā uz pirmo no šiem nosacījumiem ir jāatgādina, ka tas ir ievērojams, ja pabalsts tiek piešķirts, Ēmot vērā objektīvus kritērijus, kuri, būdami izpildīti, rada tiesības uz pabalstu, un kompetentā iestāde nevar Ēemt vērā citus personiskos apstākļus. Šajā ziņā attiecībā uz pabalstiem, kurus piešķir vai atsaka vai kuru apmērs tiek aprēķināts, Ēmot vērā saņēmēja ienākumus, Tiesa jau ir nospriedusi, ka šādu pabalstu piešķiršana nav atkarīga no personas, kas tos pieprasa, personisko vajadzību individuāla vērtējuma, jo runa ir par objektīviem un likumā noteiktiem kritērijiem, kuri dod tiesības uz šo pabalstu, neāujot kompetentajai iestādei Ēemt vērā citus personiskos apstākļus (spriedums, 2019. gada 14. marts, *Dreyer*, C-372/18, EU:C:2019:206, 33. un 34. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

29 Turklāt Tiesa ir precizējusi – lai konstatētu, ka ir izpildīts minētais nosacījums, pabalsta saņēmēja individuālo vajadzību diskrecionārajam novērtējumam, ko veic kompetentā iestāde, vispirms ir jābūt saistītam ar tiesībām pieprasīt attiecīgo pabalstu. Šie apsvērumi ir spēkā *mutatis mutandis* attiecībā uz pabalsta saņēmēja personisko vajadzību individuālo vērtējumu, kuru veic kompetentā iestāde (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 14. marts, *Dreyer*, C-372/18, EU:C:2019:206, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Šajā gadījumā no Tiesai iesniegtajiem lietās materiāliem izriet, ka Vācijas atbalsta piešķiršana nav pakāauta tostarp tādēļ objektīviem nosacījumiem kā konkrēta nespējas vai invaliditātes pakāpe.

31 Turklāt nav strīda par to, ka saskaņā ar pašu Vācijas Sociālā kodeksa 35.a panta formulējumu šo atbalstu piedāvā atkarībā no palīdzības saņēmēja bērna individuālajam vajadzībām, pamatojoties uz šo vajadzību individuālu un diskrecionāru vērtējumu, ko veic kompetentā iestāde.

32 Šādos apstākļos jākonstatē, ka Vācijas atbalsts neatbilst pirmajam šā sprieduma 27. punktā minētajam nosacījumam.

33 Līdz ar to, ņemot vērā minētajā 27. punktā atgādināto judikatūru, šis pabalsts nav sociālā nodrošinājuma pabalsts Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punkta izpratnē.

34 Tomēr jāatgādina, ka ar minētās regulas 3. panta 3. punktu šīs regulas piemērošana ir attiecināta uz pašiem no iemaksām neatkarīgiem naudas pabalstiem, kas minēti tās 70. pantā. Šādos apstākļos, otrām kārtām, ir jāpārbauda, vai Vācijas atbalsts ir šāds pabalsts.

35 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka no šīs pašas regulas 70. panta 2. punkta c) apakšpunkta formulējuma izriet, ka par pašiem naudas pabalstiem, kas nav balstīti uz iemaksām, tiek uzskatīti tikai tie, kuri uzskaitīti minētās regulas X pielikumā. Tā kā Vācijas atbalsts nav minēts šajā pielikumā, tas nav šāds pabalsts.

36 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 883/2004 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka Vācijas atbalsts nav pabalsts šā 3. panta izpratnē un līdz ar to neietilpst šīs regulas materiālajā piemērošanas jomā.

Par otro jautājumu

37 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, Regulas Nr. 883/2004 5. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Francijas pabalsts un Vācijas atbalsts var tikt uzskatīti par līdzvērtīgiem pabalstiem šīs tiesību normas izpratnē.

38 Vispirms jānorāda, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru šīs regulas 5. panta a) punktu ir paredzēts piemērot tikai pabalstiem, kas ietilpst minētās regulas piemērošanas jomā (spriedums, 2016. gada 21. janvāris, *Vorarlberger Gebietskrankenkasse un Knauer*, C-453/14, EU:C:2016:37, 32. punkts). Šā sprieduma 36. punktā ir nospriests, ka Vācijas atbalsts nav pabalsts minētās regulas 3. panta izpratnē un tādējādi neietilpst tās materiālajā piemērošanas jomā. Līdz ar to Regulas Nr. 883/2004 5. panta a) punkts pamatlietas apstākļos nav piemērojams.

39 Tomēr valsts tiesu un Tiesas sadarbības procedūrā, kas izveidota ar LESD 267. pantu, Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas tai ļautu izspriest izskatāmo lietu. No šādas perspektīvas Tiesai attiecīgā gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi. Tiesas uzdevums ir interpretēt visas Savienības tiesību normas, kas valsts tiesām ir vajadzīgas, lai tās varētu izskatīt attiecīgās lietas, pat ja šīs normas nav tieši norādītas jautājumos, kurus tai ir iesniegušas šīs tiesas (spriedums, 2019. gada 13. jūnijs, *Moro*, C-646/17, EU:C:2019:489, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Līdz ar to, kaut arī formāli iesniedzējtiesa ir ierobežojusi savus interpretācijas jautājumus tikai ar dažām Savienības tiesību normām, šāds apstāklis nav šķērslis, lai Tiesa sniegtu valsts tiesai Savienības tiesību interpretāciju, kas tai var būt noderīga, izspriežot iztiesājamo lietu, neatkarīgi no tā, vai šā tiesa savu jautājumu formulējumu ir vai nav uz tām atsaukusies. Šajā ziņā Tiesai no visas iesniedzējtiesas iesniegtās informācijas, tostarp no lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu pamatojuma, ir tiesības izdalīt tos Savienības tiesību elementus, kuriem ir

nepieciešama interpretācija, ņemot vērā strīda priekšmetu (spriedums, 2019. gada 13. jūnijs, *Moro*, C-646/17, EU:C:2019:489, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Šajā gadījumā pamatlieta ir par jautājumu, vai, lai noteiktu, vai persona var pretendēt uz Francijas tiesību aktos paredzēto pensijas likmes palielināšanu, ir jāņem vērā apstākļi, kuru dēļ tika piešķirts Vācijas atbalsts, proti, palīdzība, ko šī persona kā migrājošs darba ņēmējs ir saņēmusi, pamatojoties uz uzņemošās dalībvalsts tiesību aktiem.

42 Šajā ziņā jāuzsver, ka Regulas Nr. 883/2004 5. pantā, skatīt kopā ar tās 9. apsvērumu, ir nostiprināts judikatūras princips par pabalstu, ienākumu un faktu pielīdzināšanu, ko Savienības likumdevējs ir vēlējis ieviest minētās regulas tekstā, lai šis princips tiktu attēstīts, ievērojot Tiesas nolikumu būtību un garu (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2019. gada 5. decembris, *Bocero Torrico* un *Bode*, C-398/18 un C-428/18, EU:C:2019:1050, 29. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

43 Šajos ietvaros Regulas Nr. 883/2004 5. panta b) punkts ir paredzēts, ka tad, ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem tiesiskās sekas tiek saistītas ar noteiktu faktu vai notikumu iestāšanās, minētā dalībvalsts ņem vērā līdzīgus faktus vai notikumus, kas notikuši jebkurā no dalībvalstīm, tātad, it kā tie būtu notikuši tās teritorijā.

44 No tā izriet – lai iesniedzējtiesai sniegtu lietderīgu atbildi, kas tai ļautu izspriest tajā izskatāmo lietu, otrais jautājums ir jāsaprot tādējādi, ka tātad mērķis ir noskaidrot, vai šīs regulas 5. panta b) punkts nostiprina faktu pielīdzināšanas principu kā paša vispārīgā nediskriminācijas principa izpausmi un piemērojams tādā apstākļos, kādi ir pamatlietā.

45 Šajā ziņā, lai noteiktu, vai šis princips ir piemērojams šajā gadījumā, ir jāpārbauda, vai ir izpildīti divi nosacījumi, proti, pirmkārt, vai Francijas Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 351-4-1. pantā paredzētais pensijas likmes palielinājums ietilpst Regulas Nr. 883/2004 piemērošanas jomā un, otrkārt, vai šajā peldējā minētajā valsts tiesību normā ir paredzētas tiesiskās sekas attiecībā uz noteiktu faktu vai notikumu iestāšanos šīs regulas 5. panta b) punkta izpratnē.

46 Attiecībā uz pirmo no šiem nosacījumiem ir jākonstatē, ka, ņemot vērā šo sprieduma 27. punktu atgādināto judikatūru, pensijas likmes palielinājums var ietilpt minētās regulas materiālajā piemērošanas jomā kā vecuma pabalsts šīs pašas regulas 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē.

47 Pirmkārt, šis palielinājums saņemtajiem tiek piešķirts, individuāli un diskrecionāri neizvērtējot viņu personiskās vajadzības, pamatojoties uz likumā noteiktu situāciju, proti, ka tie ir uzaudzinājuši bērnu, par kuru ir tiesības saņemt Francijas pabalstu.

48 Otrkārt, kā Komisija būtībā ir norādījusi savos rakstveida apsvērumos, pamatlietā aplūkoto pabalsta mērķis ir kompensēt iztrūkumus karjeras gaitā, kas varētu rasties personām, kuras ir izaudzinājušas bērnu ar smagu invaliditāti, un šai nolūkā piešķirt iemaksu laikposmu pagarinājumu, kas ir proporcionāls bērnam ar invaliditāti audzināšanas periodam, kā rezultātā tiek palielināts šīm personām izmaksājams pensijas apmērs. Līdz ar to uz šo pabalstu, ciktāl tātad mērķis ir nodrošināt iztikas līdzekļus personām, kuras, sasniedzot noteiktu vecumu, atstāj darbu un kurām vairs nav pienākuma būt pieejamām nodarbinātības administrācijai, attiecas risks, ko sedz vecuma pabalsti Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2015. gada 16. septembris, Komisija/Slovākija, C-361/13, EU:C:2015:601, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Attiecībā uz otro no šo sprieduma 45. punkta minētajiem nosacījumiem ir jānorāda – lai piešķirtu pensijas likmes palielinājumu, Francijas Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 351-4-1.

pant? nav pras?ta iepriekš?ja Francijas pabalsta sa?emšana, bet vien?gi tas, lai b?tu izpild?ti š? kodeksa L. 541?1. pant? paredz?tie nosac?jumi, kas dod ties?bas uz š?du pabalstu. It ?paši saska?? ar šo p?d?jo min?to ties?bu normu, lai soci?li apdrošin?t?s personas, kuras audzina b?rnu inval?du, var?tu sa?emt š?du palielin?jumu, b?rna past?v?gajai nesp?jai ir j?b?t vismaz vien?dai ar noteiktu likmi, kas min?t? kodeksa R. 541?1. pant? ir noteikta 80 % apm?r?.

50 T?d?j?di pensijas likmes palielin?jums tiek pieš?irts, pamatojoties uz faktu Regulas Nr. 883/2004 5. panta b) punkta izpratn?, proti, ka b?rna past?v?g? nesp?ja ir vismaz vien?da ar noteiktu likmi. L?dz ar to šaj? liet? ar? otrais nosac?jums ir izpild?ts.

51 No t? izriet, ka min?t? 5. panta b) punkt? nostiprin?tais faktu piel?dzin?šanas princips ir piem?rojams t?dos apst?k?os, k?di ir pamatliet?.

52 Attiec?b? uz š? principa piem?rošanas noteikumiem Francijas kompetentaj?m iest?d?m ir j?p?rbauda, vai šaj? gad?jum? ir pier?d?ta vajadz?g? fakta iest?šan?s Regulas Nr. 883/2004 5. panta b) punkta izpratn?.

53 Šaj? zi?? Francijas kompetentaj?m iest?d?m ir j??em v?r? l?dz?gi fakti, kuri norisin?jušies V?cij?, un, nov?rt?jot attiec?g? b?rna ar invalidit?ti past?v?go nesp?ju, t?s nevar aprobežoties tikai ar krit?rijiem, kas šaj? nol?k? paredz?ti tabul?, kura ir piem?rojama saska?? ar Francijas Soci?l? nodrošin?juma kodeksa R. 541?1. pantu.

54 L?dz ar to, lai noteiktu, vai ir sasniegts šaj? kodeks? pras?tais b?rna past?v?gas nesp?jas l?menis, kas dod ties?bas uz pensiju likmes palielin?šanu, š?s iest?des nevar atteikties ?emt v?r? V?cij? radušos l?dz?gus faktus, kuri var tikt pier?d?ti ar jebk?diem pier?d?jumiem un it ?paši ar medic?nisko p?rbaužu zi?ojumiem, sertifik?tiem vai ar? apr?pes vai z??u recept?m.

55 J?piebilst, ka š?das p?rbaudes ietvaros min?taj?m iest?d?m ir j?iev?ro ar? sam?r?guma princips, it ?paši raugoties, lai faktu piel?dzin?šanas princips nerad?tu saska?? ar Regulas Nr. 883/2004 12. apsv?rumu objekt?vi nepamatotus rezult?tus.

56 ?emot v?r? visus iepriekš min?tos apsv?rumus, uz otro uzdoto jaut?jumu ir j?atbild, ka Regulas Nr. 883/2004 5. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka:

– Francijas pabalsts un V?cijas atbalsts nav uzskat?mi par l?dzv?rt?giem pabalstiem š? 5. panta a) punkta izpratn?;

– min?t? 5. panta b) punkt? nostiprin?tais faktu piel?dzin?šanas princips ir piem?rojams t?dos apst?k?os k? pamatliet?. T?d?j?di Francijas kompetentaj?m iest?d?m ir j?nosaka, vai šaj? gad?jum? ir pier?d?ta vajadz?g? fakta iest?šan?s š?s ties?bu normas izpratn?. Šaj? zi?? š?m iest?d?m ir j??em v?r? l?dz?gi fakti, kas ir norisin?jušies V?cij?, it k? tie b?tu notikuši to teritorij?.

Par ties?šan?s izdevumiem

57 Attiec?b? uz pamatlietas dal?bniekiem š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to lietas dal?bnieku izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (astot? pal?ta) nospriež:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. apr?lis) par soci?l?s nodrošin?šanas sist?mu koordin?šanu, kur? groz?jumi izdar?ti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 988/2009, 3. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka *Sozialgesetzbuch* (V?cijas Soci?lais kodekss) astot?s gr?matas 35.a pant? paredz?tais atbalsts b?rnu un pusaudžu ar gar?gu invalidit?ti integr?cijai nav pabalsts š? 3. panta izpratn? un l?dz ar to neietilpst š?s regulas materi?laj? piem?rošanas

jom?.

2) Regulas Nr. 883/2004, kur? groz?jumi izdar?ti ar Regulu Nr. 988/2009, 5. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka:

- b?rna ar invalidit?ti audzin?šanas pabalsts, kas paredz?ts Francijas Soci?l? nodrošin?juma kodeksa L. 541?1. pant?, un atbalsts b?rnu un pusaudžu ar gar?gu invalidit?ti integr?cijai saska?? ar V?cijas Soci?l? kodeksa astot?s gr?matas 35.a pantu nav uzskat?mi par l?dzv?rt?giem pabalstiem š? 5. panta a) punkta izpratn?;
- min?t? 5. panta b) punkt? nostiprin?tais faktu piel?dzin?šanas princips ir piem?rojams t?dos apst?k?os k? pamatliet?. T?d?j?di Francijas kompetentaj?m iest?d?m ir j?nosaka, vai šaj? gad?jum? ir pier?d?ta vajadz?g? fakta iest?šan?s š?s ties?bu normas izpratn?. Šaj? zi?? š?m iest?d?m ir j??em v?r? l?dz?gi fakti, kas ir norisin?jušies V?cij?, it k? tie b?tu notikuši to teritorij?.

[Paraksts]

* Tiesved?bas valoda – fran?u.